

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

המבקשת יפה בילה שטינוביץ (אסור בפרסום)
ע"י ב"כ עו"ד עדי ברקאי

נגד

המשיבה 1. מדינת ישראל – רשות המיסים
ע"י ב"כ עו"ד הילה זיגלר

המשיב הפורמאלי 2. גרשון חיטמן

החלטה

1 מונחת לפניי בקשת המבקשת להארכת תוקפו של צו איסור פרסום שמה (להלן: "צו")
2 איסור הפרסום" או "הצו"), שהוטל במסגרת הליך זה, בכל הנוגע לחקירה שמנהלת
3 המשיבה, בין היתר, בעניינה. הבקשה היא להארכת התוקף של הצו עד סיום החקירה או
4 עד מתן החלטת המשיבה, ככל שתהיה, להעמיד את המבקשת לדין.
5

6 רקע - בתמצית
7

8 כעולה מהתיק, נוכח חשדות לכאורה לפיהם המשיב הפורמאלי בסיוע המבקשת כנותנת
9 שירותי ראיית-חשבון, "הציגו בפני רשויות המס מצגים כוזבים על מנת להתחמק ממס
10 כדין", נפתחה חקירה נגדם.
11

12 המבקשת והמשיב הפורמאלי נחקרו ברשות המיסים וביום 14.7.2021 הוגשה לבית
13 המשפט על-ידי המשיבה, בקשה לשחרורם בערובה לצד תנאים מגבילים. בו ביום
14 התקיים דיון לפני חברתי, כבוד השופטת ע' בר-טל. הצדדים הציגו הסכמה לעניין
15 הערובה והתנאים המגבילים. בית המשפט נתן תוקף של החלטה להסכמות.
16

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

4) בד בבד, במעמד הדיון, ביקשו המבקשת והמשיב הפורמאלי צו איסור פרסום שמותיהם ופרטיהם, בעיקר, נוכח הפגיעה הצפויה בפרטיותם ובעסקיהם. בית המשפט קבע בסוף הדיון כי ביחס למבקשת, יש ליתן צו איסור פרסום למשך 10 ימים, זאת נוכח הנזק "החריג" שעלול להיגרם למשרד רואי-החשבון שבו היא שותפה, הן נוכח הפגיעה בפירמה הן נוכח הפגיעה בצדדים שלישיים. ביחס למשיב הפורמאלי, הבקשה נדחתה משלא הוכח החשש לגרימת נזק חריג עקב הפרסום. לבקשת האחרון, בית המשפט האריך באורח ארעי את הצו עד יום 18.7.2021 על מנת לאפשר הגשת ערר כדין.

5) ערר לא הוגש, הן ביחס למבקשת (לעצם מתן הצו או לתקופתו) הן ביחס למשיב הפורמאלי. תחת זאת, הגישה המבקשת ביום 20.7.2021 בקשה להאריך את תוקף הצו. דיון בבקשה זו התקיים ביום 22.7.2021 לפני חברתי, כבוד השופטת ק' מילר. בתום הדיון, בית המשפט דחה את הבקשה בנמקו, בתמצית, כי יש ליתן עדיפות לזכות הציבור לדעת ומשלא הוצג נזק מיוחד. באורח ארעי, תוקף הצו הוארך עד יום 29.7.2021.

6) גם על החלטה זו לא הוגש ערר. תחת הערר, הוגשה ביום 27.7.2021 הבקשה המונחת לפניי. תחילה נקבעה לשמיעה אתמול לפני חברתי השופטת בר-טל, אך נוכח שינויים בסדרי העבודה בבית המשפט, היא נדונה לפניי. בדיון שנמשך למעלה משעה, שמעתי את דברי הצדדים בקשב רב. נוכח שעת סיום הדיון (שעה 19:20 לערך), לשאלת בית המשפט, הסכימו הצדדים כי ההחלטה תישלח להם בכתב בנפרד.

7) בעוד טוענת המבקשת, בין היתר ובעיקר, כי פרסום שמה יסב לה ולפירמה בה היא שותפה נזק "חסר תקדים" וכי החשדות כנגדה הם חסרי בסיס, עומדת המשיבה על חשיבות עיקרון פומביות הדיון תוך שהיא מגוננת על החקירה שעודנה מתנהלת. הצדדים הטעימו את עמדותיהם בכתובים ובדיון בעל-פה כאמור.

דיון והכרעה

8) לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, הגעתי לכלל דעה, כי דין הבקשה להידחות. אני מצטרף למסקנת חברתי כבוד השופטת מילר, ואוסף.

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

9) עיקרון פומביות הדיון בהליך משפטי הוא כלל יסוד בשיטת המשפט שלנו. כלל זה מגשים ערכים רמי מעלה, ביניהם, שמירה על אמון הציבור במערכות האכיפה וגם במערכת המשפט, הגשמת עקרון השקיפות והשמירה על התקינות המינהלית, שמירה על עקרון השוויון לפני החוק, ובכלל, בעיניי, עיקרון זה הוא חלק אינהרנטי מיסודות הדמוקרטיה.

10) כידוע, לכלל זה יש חריגים. אחד מהם - עליו מושתתת הבקשה - מעוגן בסעיף 70(ה1)(1) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, לפיו:

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום; הורה בית המשפט על איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, יפקע האיסור עם הגשת כתב האישום נגד החשוד, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת" (ההדגשה אינה במקור)

11) בבש"פ 5759/04 גבריאלי תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004) (להלן: "עניין תורג'מן"), נקבע בין השאר, מפיו של כבוד השופט מ' חשין (בסעיפים 20-21), כהאי לישנא:

"...שומה עליו על החשוד לשכנע את בית-המשפט לא אך שפרסום שמו עלול להסב לו נזק, אלא שנזק זה "נזק חמור" הוא. לא ניתן בידינו מוניה-חומרה לנזק העלול להיגרם לחשוד, ואולם אך פשוט הוא כי "נזק חמור" אין הוא נזק גרדא. שומה עליו על חשוד להצביע על חומרת הנזק שהפרסום יביא בעקביו בין מפאת תוכן הפרסום שיילווה לפרסום שם החשוד ובין משום שבנסיבות העניין תהא נודעת לאותו פרסום חומרה מיוחדת. כך למשל פרסום שמו של חשוד המתגורר ביישוב קטן. הוכחת היותו של הנזק "נזק חמור" חייבת שתבוא כמובן קודם מאבק האינטרסים זה-בזה. אשר לשיקולים לגופם, למותר לומר כי אין הם מהווים רשימה סגורה, וכי כל מקרה ייבחן לנסיבותיו. שיקול ראש וראשון לקיומו של נזק חמור ייסוב את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המיוחדות של החשוד. מסגרת זו מסגרת רחבה היא, ויבואו בה אישיותו של החשוד, מצבו המשפחתי, מקום עבודתו ועוד. בהתפרסם שמו של חשוד ייגרם לו על הרוב נזק אישי, משפחתי ומקצועי, ואולם נאמנים לדבר-החוק לא נביא במניין שיקולינו אלא נזק שניתן להגדירו נזק "חמור"."

(ההדגשה אינה במקור)

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

קודם כן, נקבע שם (בסעיף 15):

"עניין ציבורי מיוחד יכול שיתעורר למשל בשל מהות המעשים שהחשוד נחשד בעשייתם או בשל זהותו של החשוד, ולעניין זה יש להבחין הבחן היטב בין פרסום שם שנועד להשביע רעבון של רכילות לבין פרסום שם שנועד להעמיד את הציבור על המשמר"
(ההדגשה אינה במקור)

12 בבש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית (13.3.2019) (להלן: "עניין עיתון הארץ"), נקבע מפי כבוד השופט י' עמית, בין היתר, כלהלן:

"עקרון פומביות הדיון נתפס כמשתרע לא רק על ההליך גופו ועל תוכן הדברים בהליך, אלא גם על זהותם של הצדדים המעורבים: "אין חולקין שפומביות הדיון המשפטי, במובנו הרחב הכולל הן את קיום הדיון המשפטי באופן הפתוח לציבור הרחב והן במובן פרסום זהות בעלי הדין" (בש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (18.7.2005)...) מאחר שהכלל הוא של פומביות הדיון, הרי שהחריג של איסור פרסום שם החשוד מתפרש בצמצום (בש"פ 1071/10 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (25.02.10)). מכאן הלכה פסוקה ולפיה על חשוד המבקש איסור פרסום שמו מוטל נטל כבד להוכחת שני תנאים מצטברים: נזק חמור החורג מהנזק הרגיל הנגרם לכל חשוד עקב הפרסום, וכן כי ראוי להעדיף את עניינו על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו (רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013) ...; בש"פ 9601/09 פלוני נ' מדינת ישראל (28.12.2009))"

13 מכאן, החריג האמור לפרסום יש לפרש בצמצום, ועל המבקש איסור כאמור מוטל נטל "כבד" להוכיח קיומם של שני תנאים מצטברים: נזק חמור עקב הפרסום ו-העדפה של מניעת הנזק החמור על-פני העניין הציבורי [לעניין "נזק חמור" ראו גם: רע"פ 7276/13 ישראל פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013), ובהקשר פסקאלי ראו גם: רע"פ 4898/17 פלוני נ' אגף המכס והמע"מ חקירות ירושלים (2.7.2017)].

משם לכאן

14 כאמור, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

1 ראשית: המבקשת לא הניחה תשתית משכנעת שמבססת חשש ממשי לנזק "חמור"
2 שעלול להיגרם לה בפרסום שמה. כפי שהיה ניתן להבין מטיעוניה, היא שותפה בכירה
3 במשרד רואי-חשבון גדול ומפורסם בירושלים. בדיון התברר שהיא אחת מתוך 11
4 שותפים. ובכן, פרסום עצם קיומה של חקירה בגין חשדות בפלילים נגד פלוני, אינו דבר
5 של מה בכך, וגם אוסיף - בלשון המעטה - כי אין בפרסום כזה כדי להחמיא לו, לשמו
6 הטוב או למוניטין של עסקו. עם זאת, ברמה האינדיבידואלית של המבקשת, לא הונחה
7 תשתית משכנעת, אף לא ברמה הלכאורית, שמעידה על כך כי שמה ופרטיותה, מעמדה
8 התעסוקתי או פרנסתה, עלולים להינזק באופן חמור עקב פרסום השם. כפי שהוצג,
9 מדובר בשותפה בכירה בפירמה מבוססת.

10
11 כך גם לגבי הפירמה עצמה. אמנם כאמור יש בסיס סביר להניח שפרסום שם המבקשת
12 גם יביא לפרסום שם מקום עבודתה בו היא גם שותפה, זאת נוכח הזיקה ביניהם ולאור
13 העובדה לפיה המעשה או המעשים מושא החשד נעשו לכאורה במסגרת עבודת המבקשת
14 בפירמה האמורה, אך גם כאן, לא השתכנעתי כי עלול להיגרם נזק חמור לה (לפירמה)
15 עם הסרת הצו. נכון, חלק נכבד מהחששות שמועלות בכגון-דא הם מטבעם ספקולטיביים
16 וצופים פני עתיד, ואולם, גם חשש מסוג זה נדרש להיות מבוסס בתשתית קונקרטית
17 ומשכנעת.

18
19 כך למשל: לא הונחה תשתית משכנעת לפיה התקשרויות חוזיות עם הפירמה במידה
20 קרובה של ודאות הן תיפסקנה עם ביטול הצו; כי הפרסום יביא במידה קרובה של ודאות
21 לכך שהפירמה תהיה מנועה מלהשתתף במכרזים עתידיים; כי עובדים יפוטרו נוכח זאת;
22 כי ברמת ודאות גבוהה, פעילות הפירמה עלולה להתמוטט חלילה או להצטמצם באופן
23 ניכר.

24
25 על כן, מבלי להקל ראש בטענות המבקשת, הן בנוגע אליה הן בנוגע לפירמה, הרי מלבד
26 הנזק הכרוך בעצם קיומה של חקירה ומעצם פרסום שמו של חשוד, שהוא, ככלל, נזק של
27 "כאב, צער, ומבוכה" (עניין האדץ לעיל, פסקה 9), לא הוכח נזק חמור שמצדיק את
28 איסור הפרסום של שם המבקשת.
29

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

18) שנית: לא השתכנעתי מדוע להעדיף את עמדת המבקשת בנדון על העניין הציבורי שבפרסום.

19) עיקר החשד נגד המבקשת כפי שעולה מטענותיה עצמה, נוגע לאופן יישום סעיף 3(ט) בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") אשר מסדיר מיסוי בעל מניות בשל משיכה מהחברה. המבקשת הציגה בדיון את חוזר מס הכנסה מספר 07/2017 מיום 22.8.2017. לדידה, אין כל בסיס לחשדות נגדה. עוד היה ניתן להבין מהטיעון שלה, כי למעשה, רשויות החקירה נפלו לכלל אי-הבנה או נתנו פרשנות מוטעית לפעולות בהן היא נקטה במסגרת השירותים שסיפקה למשיב הפורמאלי, כל זאת נוכח קשיים אובייקטיביים שנובעים מאופן יישום סעיף 3(ט) המוזכר. המבקשת גורסת שמדובר בהסדר חקיקתי חדש מלפני שנים בודדות, הוא עמום, טרם זכה להתייחסויות, ומטבע הדברים, זה גורר פולמוסים פרשניים. בכל אופן, לדידה, עם התקדמות החקירה, כך גם חל כרסום בעוצמת החשד נגדה.

20) מהבקשה לשחרור בתנאים, עולה שביחס למבקשת, החקירה מתנהלת לפי סעיף אחריות המסייע בעריכת דו"ח (סעיף 224). נציגת המשיבה הציגה בדיון, לעיני בית המשפט בלבד, מסמך שמרכז את תמצית תיק החקירה, חלק מהחומר הגולמי (המתבטא בהודעות המבקשת בחקירותיה) וכן פעולות החקירה שבכוונתה לבצע. כפי שהיה ניתן להתרשם לכאורה - ומבלי להביע בכך כל עמדה ביחס למה מהחומר שהוצג - מדובר בחקירה עניינית, פעילה, שמתנהלת ומתקדמת. ייתכן ולמבקשת ישנם הסברים טובים כנגד החשדות נגדה - וגם כאן אין אני קובע כל עמדה בנדון - אך כאמור, התרשמתי שמדובר בחקירה עניינית ומקומן של הסברי המבקשת להיבדק בשלב זה על-ידי הרשות החוקרת.

21) היות ומדובר לכאורה בתחום פיסקאלי בעל ערך, ומקל וחומר כאשר מדובר בנושא פרשני של יישום סעיף בחוק שמעגן נורמה התנהגותית מסוימת בתחום מקצועי, בעיניי, נקודת האיזון נוטה באופן מובהק לטובת האינטרס הציבורי. ייתכן שהחקירה תבשיל לאישום, וכמובן - ייתכן שלא, אך עצם קיום החקירה על-ידי רשות חוקרת נגד פלוני או אלמוני, לפי סמכויותיה הקבועות בדיון, ובהעדר קיומם של התנאים הנדרשים לתחולת אחד החריגים לפומביות הדיון - מטה את הכף לפרסום נוכח העניין הציבורי שבה.

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

1

2 (22) שלישית: לא מצאתי ממש בהקבלה שערכה המבקשת בין נסיבות המקרה שלה לבין
3 נסיבות המקרה שנדונו בעניין עיתון הארץ לעיל, בפרט, ביחס לאיסור פרסום שמה של
4 המשיבה 2 באותו הליך (עו"ד פלונית). נכון, הן המבקשת במקרה לפניי הן עו"ד פלונית
5 שם, שתיהן אדם פרטי ולא נושאות בתפקידים ציבוריים. ואולם, במקרה לפניי, בשונה
6 מעו"ד פלונית שנחשדה במתן טובת הנאה למשיב 3 בהליך שם לשם קידום עניינה
7 "האישי או המשפחתי", החשד הנחקר במקרה לפניי ומתייחס למבקשת בפרט, נוגע
8 לליבת עיסוקה כרואת-חשבון. לפי החשד כאמור, היא סייעה לכאורה ללקוח בעריכת
9 דו"ח בדיעה שהוא כולל עובדה שאינה נכונה (סעיף 224 בפקודה). לטעמי, "מהות"
10 המעשה הנחקר מקימה עניין ציבורי. למשמעות התיבה "עניין ציבורי" - אמנם בהקשר
11 שבחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ובחוק איסור לשון הרע, התשכ"ח-1965 אך
12 יפה גם להקשר לפנינו - אפנה לפסק הדין בע"א (המחוזי - י-ם) 1003/96 מיכאל בן
13 חורין נ' דן לוי (29.3.1998), שבו נקבע, בין השאר:

14

15 "פרסום שיש בו "ענין ציבורי" הוא פרסום המביא עמו תועלת לציבור,
16 בין במובן זה שהוא תורם לגיבוש דעת קהל בענין מסויים, בין אם יש בו
17 כדי לשפר אורחות חיים, ובין אם יש בו כדי לדווח על הליכים משפטיים
18 פומביים שיש בהם כדי לעניין את הציבור. כל אלה באים להבדיל מפרסום
19 שיש בו אך כדי "לספק מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים" (ע"א
20 213/96 חב' החשמל נ' הארץ, פ"ד כג(2) 87, 91)
21 (ההדגשות אינן במקור)

22

23 (23) לאור האמור, ועם כל ההבנה לרציונל שבבסיס בקשת המבקשת, נקודת האיזון אינה נוטה
24 לטובתה.

25

26 סיכום

27

28 (24) הבקשה להארכת תוקף הצו - נדחת.

29

בית משפט השלום בירושלים

בש"ע 31437-07-21 מדינת ישראל נ' חיטמן ואח'

1 על מנת לאפשר מיצוי זכות הערר על החלטה זו, באורח ארעי בלבד, מאריך את תוקף
2 הצו עד יום 13.8.2021. בהקשר זה אעיר בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, כי ספק
3 אם יהיה נכון משפטית להגיש בקשה נוספת להארכת תוקף הצו חלף מיצוי זכות הערר.

4
5 (26) לאחר שיוסר הצו כאמור וככל שלא תינתן החלטה אחרת, ההחלטה זו תועבר לפרסום.

6

7 זכות ערר כחוק.

8

9 המזכירות - להודיע טלפונית ולשלוח לצדדים בהתאם.

10

11

12 ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"א, 05 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

13

מוחמד חאג' יחיא, שופט

14

15